

— piespriet Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopš 2019. gada 1. novembra Dānijā pastāvēja administratīva prakse, atbilstoši kurai pārvadātāji, kuri nav reģistrēti Dānijā, var veikt autobusa pārvadājumus tikai attiecībā uz neregulāriem pārvadājumiem Dānijā, ja pārvadājumi notiek “septiņas dienas pēc kārtas kalendārā mēneša laikā”. Tādējādi atbilstoši Dānijas praksei pārvadātājs, kurš nav reģistrēts Dānijā, nevar veikt divus autobusa pārvadājumus Dānijā kalendārā mēneša laikā, ja starp pārvadājumiem ir pagājuši vairāk nekā viena nedēļa.

Komisija uzskata, ka Dānija, piemērojot administratīvo praksi pretēji Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006, ierobežo pārvadātāju iespējas veikt autobusa pārvadājumus Dānijā. Šajā saistībā Komisija it īpaši norāda, ka 2. panta 7. punktā paredzētais nosacījums, ka pārvadājumiem jābūt neregulāra rakstura pārvadājumiem, jāinterpretē, ņemot vērā Tiesas judikatūru par pakalpojumu pagaidu raksturu. Tas nozīmē, ka jāveic īpašs novērtējums par to, vai konkrētajai uzņēmuma darbībai ir pagaidu raksturs. Šo novērtējumu nevar aizstāt noteikums, ka divi pārvadājumi viena mēneša laikā tiek automātiski uzskatīti par nelikumīgiem, ja starp šiem diviem pārvadājumiem ir pagājušas vairāk nekā septiņas dienas.

(¹) OV 2009, L 300, 88. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 1. augustā Neos SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 24. maija spriedumu lietā T-268/21 Ryanair/Komisija (Itālija; atbalsta shēma; Covid-19)

(Lieta C-490/23 P)

(2023/C 329/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Neos SpA (pārstāvji: M. Merola un A. Cogoni, avvocati)

Pārējās lietas dalībnieces: Ryanair DAC, Eiropas Komisija, Blue panorama airlines SpA, Air Dolomiti SpA – Linee aeree regionali Europee

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai tās iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pamatojuma nenorādīšana atbilstoši LESD 296. pantam un Tiesas statūtu 36. pantam, kā arī tiesību kļūda attiecībā uz (i) valsts atbalsta un Līguma noteikumu saistību un (ii) Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam un 108. panta 2. punktam tvērumu.

- Vispārējā tiesa neesot norādījusi pamatojumu, secinot, ka Komisijas Lēmumā C(2020) 9625 final (2020. gada 22. decembris) par valsts atbalstu SA.59029 (2020/N) – Itālija – Covid-19: Kompensācijas shēma aviosabiedrībām, kurām ir Itālijas iestāžu izsniegta licence (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Komisija nav norādījusi iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka minimālā atalgojuma prasība ir nesaraucami saistīta ar aplūkojamo atbalsta pasākumu un ka minētā prasība nav raksturīga šī pasākuma mērķim.

- Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu attiecībā uz minēto konceptu tvērumu, pauzdamā kritiku par to, cik pretrunīgi ir uzskatīt, ka atbalsta pasākuma elements ir nesaraujami saistīts ar to, vienlaikus nebūdam raksturīgs šī pasākuma mērķim.
- Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu tvērumu, pieprasot konkrētu pamatojumu tam, kādēļ atbalsta pasākuma elements attiecīgi ir saistīts ar šo pasākumu, bet nav raksturīgs tā mērķim.

Ar otro pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmuma sagrozīšana un tiesību kļūda saistībā ar Komisijas pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam un 108. panta 2. punktam; tiesību kļūda, piemērojot LESD 56. pantu aviopārvadājumu nozarei; tiesību kļūda un apstrīdētā lēmuma sagrozīšana attiecībā uz Romas I regulas⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta un iekšējā tirgus noteikumu saistību.

- Vispārējā tiesa esot sagrozījusi apstrīdēto lēmumu, nepareizi pieņemot, ka Komisija ir pārbaudījusi minimālā atalgojuma prasības saderīgumu atbilstoši tikai Romas I Regulas 8. panta 1. punktam.
- Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi pienākuma norādīt pamatojumu tvērumu, prasīdama Komisijai lemt, kāda nozīme ir LESD 56. pantam, izvērtējot atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu.
- Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka Komisija nav pamatojusi savu izvēli nepārbaudīt minimālā atalgojuma prasību atbilstoši LESD 56. pantam, jo šī norma nav piemērojama aviopārvadājumu nozarei.
- Vispārējā tiesa esot sagrozījusi apstrīdēto lēmumu un pieļāvusi tiesību kļūdu attiecībā uz Romas I Regulas 8. panta 1. punkta un iekšējā tirgus noteikumu saistību, secinādama, ka Komisija nav pietiekami pamatojusi minimālā atalgojuma prasības atbilstību iekšējā tirgus noteikumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 4. augustā – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-499/23)

(2023/C 329/20)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

Ar prasību, kas celta 2023. gada 4. augustā, Komisija lūdz Tiesu:

1. atzīt, ka, nosakot procedūru, kas piemērojama izejvielu un preču eksportam celtniecības nozarē, Ungārija nav izpildījusi LESD 35. un 36. pantā, kā arī 2. panta 1. punktā, skatot tos kopā ar LESD 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, 5. panta 1. punktā un 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.
2. piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.